

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **K.Z. i A.P.**,

skazanych za przestępstwa z art. 148 § 2 pkt 3 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2025 r.

wniosku obrońcy skazanego K.Z. o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego R.W.,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.

postanowił:

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego R.W. od udziału w
rozpoznaniu sprawy o sygn. II KK 41/25.**

UZASADNIENIE

Po wyłączeniu, na wniosek obrońcy skazanego K.Z., postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2025 r., sędziego A.R. jako sprawozdawcy w sprawie o sygn. II KK 41/25 (KRI 880), sprawa ta została przydzielona w dniu 22 października 2025 r. do referatu sędziego R.W. Pismem z dnia 30 października 2025 r. obrońca skazanego złożył wniosek o wyłączenie również sędziego R.W. od rozpoznania tej sprawy kasacyjnej. Wnioskodawca podniósł, że podstawą wniosku o wyłączenie jest wadliwe jego powołanie na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego (KRI 1338). Z uwagi jednak na wyłączenie, postanowieniem z dnia 26 listopada 2025 r. (KRI 1368), sędzi M.B. wyznaczonej do rozpoznania tego wniosku, wniosek o wyłączenie sędziego R.W. został przydzielony do rozpoznania SSN B.S.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie ze względu na treść art. 41 § 1 k.p.k. Zgodnie z tym przepisem sędzia podlega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Okolicznością mogąca wywołać tę wątpliwość może być m.in. tryb powołania sędziego Sądu Najwyższego na urząd (zob. np. postanowienie SN z dnia 19 października 2022 r., sygn. akt II KK 206/21).

Sąd Najwyższy jest zobowiązany do wyłączenia sędziego także wówczas, gdy skład orzekający nie stanowi niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego ustawą. Na obecnym etapie nie jest konieczne szczegółowe wykazywanie tego, że nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. wynika z faktu brania udziału w orzekaniu osoby powołanej na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (zob. w szczególności uchwała Sądu Najwyższego w składzie połączonych 3 Izb z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20). Wskazana uchwała ta w swej treści stanowi zasadę wiążącą wszystkie składy Sądu Najwyższego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2021 r., sygn. akt I KZ 29/21, OSNK 2021, z. 10, poz. 41).

Już tylko z tego powodu SSN R.W. powinien być wyłączony od rozpoznawania sprawy. Dodatkowo wyłączenie powinno nastąpić ze względu na naruszenie procedury powołania na sędziego Sądu Najwyższego. R.W. został pierwotnie powołany na stanowisko sędziego w Izbie Dyscyplinarnej, która to Izba, choć była organem powiązanym administracyjnie z Sądem Najwyższym, nie miała statusu sądu w Konstytucji RP i prawa międzynarodowego, a w konsekwencji podjęcie przez sędziego R.W. czynności orzeczniczych w Sądzie Najwyższym - Izbie Karnej nastąpiło bez zachowania procedury przewidzianej dla ubiegania się o stanowisko w sądzie przewidzianym w Konstytucji RP (art. 179 Konstytucji RP). Skutkuje to brakiem instytucjonalnych i ustrojowych gwarancji zapewnienia bezstronności i niezawisłości sądu ukonstytuowanego z udziałem sędziego R.W. (zob. m.in. postanowienia SN: z 3 września 2024 r., III KK 341/24; z 14 października 2024 r., III KK 286/23).

Ponadto wypada dodać, że w czasie orzekania w Izbie Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego R.W. okazywał lekceważenie wobec wiążącego polskie sądy orzecznictwa europejskiego (choćby poprzez rozpoznawanie spraw w okresie zawieszenia przez TSUE funkcjonowania Izby Dyscyplinarnej –np. w dniu 30 stycznia 2022 r. w sprawie II DSK 5/19).

Mając powyższe na uwadze należało wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego R.W. od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. II KK 41/25.

[WB]

[r.g.]